

Γεια σου Κωστή Αχνιώτη (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Απρίλη του 2017 στο blog [νεκατώματα](#).

Περιεχόμενο

Γεια σου Κωστή Αχνιώτη

Γνώρισα τον [Κωστή](#) το 2001, όταν η εμπλοκή μου στην επαναπροσέγγιση και στο κίνημα «κατά της παγκοσμιοποίησης», όπως το ονόμαζαν τότε, είχε αρχίσει να βαθαίνει και εγώ βρισκόμουν σε μια ευρύτερη διαδικασία αναζήτησης ριζοσπαστικής θεωρίας και πράξης. Μου είπε στην πρώτη μας γνωριμία ότι στα δικά του μάτια οι πλουραλιστικές και δια-εθνικές κινητοποιήσεις και τα κοινωνικά φόρουμ που ξεκινούσαν τότε παρέπεμπαν στη λογική της 1ης Διεθνούς με τη συνύπαρξη των διαφόρων ρευμάτων. Ήμουν τότε φοιτητής στο Λονδίνο, αλλά παρακολουθούσα στενά και την Κύπρο και τις εδώ πολιτικές εξελίξεις. Ο Κωστής εξέδιδε το Εξ Υπαρχής, ενώ το Χάτε (το οποίο εγώ είχα στο μυαλό συνδεδεμένο με τον Σοφοκλή) είχε τελειώσει τον κύκλο του. Μετά τις τ/κ κινητοποιήσεις και το άνοιγμα των οδοφραγμάτων του 2003, άρχισα να εστιάζω πλήρως στην Κύπρο των εθνικισμών και της διχοτόμησης και στις προσπάθειες για επανένωση. Έστειλα τότε ένα κείμενο στον Κωστή που το δημοσίευσε στο Εξ Υπαρχής, μπήκα στο Καρτάς και άρχισα να γνωρίζω κείμενα και πολλούς ανθρώπους, παλιούς και νέους του ευρύτερου ριζοσπαστικού χώρου. Τον Κωστή τον έμαθα καλά λίγο πριν από το δημοψήφισμα του 2004, όταν αφοσιώθηκα στην Πρωτοβουλία Αριστερών για το Ναι. Και από τότε μέχρι τον θάνατό του διατηρούσαμε συστηματική επαφή και υπήρξαμε σε συνεχή διάλογο και τακτική συνεργασία σε πρωτοβουλίες και πολιτικές δράσεις.

Ο Κωστής πέραν από ευφυής, επίμονος και ανιδιοτελής, ξεχώριζε και σε κάτι άλλο από τους υπόλοιπους ριζοσπάστες της γενιάς του. Ήξερε να βρίσκει την ισορροπία μεταξύ της θεωρίας και της πράξης, της στρατηγικής και της τακτικής, του διεθνούς και του τοπικού και για αυτό μπορούσε να παρεμβαίνει ουσιαστικά στο πολιτικό σκηνικό και να έχει συχνά επιρροή που απλωνόταν πολύ ευρύτερα από τον σχετικά μικρό χώρο στον οποίο κινούνταν. Δεν ξεκινούσε με έτοιμες συνταγές από τα βιβλία και από το εξωτερικό για να εφαρμόσει στην κυπριακή πραγματικότητα, ούτε δρούσε στενά εμπειρικά και τοπικά χωρίς να σκέφτεται την μεγάλη και διεθνή εικόνα. Τροτσκιστής μεν, αλλά επηρεασμένος επίσης βαθιά από τον Γκεβαρισμό, την ποίηση του γαλλικού Μάη του 68, την οικολογία και γενικότερα τα νέα ευρωπαϊκά κοινωνικά κινήματα του τέλους του 20ου αιώνα. Μια φορά του είπα «Κωστή, που ούλλους τους Τροτσκιστές, εσύ είσαι ο λλιόττερον δογματικός» εννοώντας ότι είναι ο πιο ανοιχτός και ο καλύτερος για πολιτική συνεργασία, για να μου απαντήσει αφοπλιστικά χαμογελώντας «Όι ρε, είμαι τζιαι γώ δογματικός. Όι να με φκάλεις τζιαι ομπορτούνα τωρά».

Ο Κωστής μπορούσε να διακρίνει τη σημασία αλλά και τα όρια τόσο των ιδεολογιών όσο και των ακτιβιστικών δράσεων και να μην αναλώνεται ούτε σε ατέρμονες συζητήσεις ούτε σε λογικές αδιάκοπων κινητοποιήσεων, αν και κάποτε έρεπε προς το δεύτερο. Η έγνοια του ήταν να εκφράσει

υπαρκτές δυνάμεις στην κοινωνία και να απευθυνθεί σε αυτές, όχι ως πρωτοπορία αλλά ως όχημα. Δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ να λειτουργήσει στη λογική του γκρουπούσκουλου και προτιμούσε τις προοπτικά μεγάλες πρωτοβουλίες, τις πλατφόρμες και τα περιοδικά παρά τη δημιουργία μιας «ιδεολογικά καθαρής» οργάνωσης. Και γενικά αντιμετώπιζε με αναστοχασμό και με χιούμορ τον ριζοσπαστικό χώρο και τον εαυτό του μέσα σε αυτόν. Σε μια πασχαλινή προβολή της ταινίας “The Life of Bryan» των Monty Python, που είχαμε οργανώσει κάποτε στα Αγράμματα, θυμάμαι σχολίασε γελώντας «τζέινος ο πασιύς στο γήπεδο είμαι εγώ», ενώ πριν από μερικούς μήνες στην παρουσίαση στο Καϋμάκκιν αποτύπωσε με αυτοσαρκαστικό τρόπο τη διαφοροποίηση τροτσικιστών-μαοϊκών των 70ς. Τη θεωρούσε όμως σημαντική εκ του αποτελέσματος, καθώς ερμήνευε τη μετέπειτα προσχώρηση των πλείστων μαοϊκών στον εθνικισμό ως συνέπεια ενός πολιτικού θολώματος που ήδη ενυπήρχε στο θεωρητικό τους σχήμα. Σε κάποια στιγμή θυμάμαι να τον προσκαλώ σε μια διευρυμένη πρωτοβουλία και να μου απαντά «να έρτω αλλά τες ιδεολογίες μας να μεν τες βάλουμε πάνω στο τραπέζι αν θα κάμουμε πολιτική δουλειά». Αυτή ήταν και η βάση της συνεργασίας μας αργότερα για την ίδρυση της ΕΡΑΣ. Το γιατί και το πώς αυτό το εγχείρημα, παρά τις προοπτικές του, τέλειωσε άδοξα είναι μια άλλη ιστορία.

Το βλέμμα του Κωστή ήταν μόνιμα στραμμένο στο μέλλον και όλη του η δράση είχε σκοπό να υπηρετήσει αυτό. Οι γέφυρες με τους Τουρκοκύπριους, η κυπριακή ιστορία που χαλά τις εθνικές σούπες, ο αγώνας για ένα ορθολογικό και ανθρωποκεντρικό σχολείο ήταν προτεραιότητα και προϋπόθεση. Η λέξη που πολύ συχνά ανέφερε ως κεντρική έννοια πολιτικού προσανατολισμού, και με την οποία ενίοτε δυσφορούσα, ήταν «ελπίδα» και τόνιζε πάντα την αναγκαιότητα να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για αυτήν. Αυτό ήταν το βασικό πλαίσιο στο οποίο κινήθηκε στο Κυπριακό, ακόμα και μετά το 2010, όταν εδραιώθηκε στη σκέψη του ως θέση μια ιδέα που γυρόφερνε στην ανάγνωση του από το 2004, ότι δηλαδή συντριπτικά, αν όχι συνολικά, το ε/κ πολιτικό σύστημα συνειδητά εργαζόταν και εργάζεται για τη διατήρηση του στάτους κβο και άρα δεν υπήρχαν σοβαρές πιθανότητες για την επίτευξη της επανένωσης. Ταυτόχρονα, όμως, αγωνιζόταν με πάθος για να διαψευστεί. Ο Κωστής έβλεπε μπροστά και έβλεπε μακριά και δεν άφηνε ποτέ τις ήττες να τον απογοητεύουν και να τον κρατούν πίσω από την πολιτική δράση. Θεωρούσε τη διχοτόμηση έγκλημα, αλλά έλεγε ταυτόχρονα ότι «τζιαι διχοτόμηση να γίνει εμείς θα συνεχίσουμε την επαναπροσέγγιση τζιαι τον αγώνα για την ειρήνη τζιαι τη συνύπαρξη».

Εγώ δεν έφτασα τους παλιούς του αγώνες για την παλιά πόλη, την πράσινη γραμμή και την οικολογία. Έβλεπα όμως τη χαρά του, τη στήριξη και συχνά και τη συμμετοχή του σε όλες στις πρωτοβουλίες που γίνονταν σε αυτά τα πεδία. Θεωρούσε τα ανοιχτά οδοφράγματα και τη ανοιχτή διέλευση, κομβικής σημασίας ζήτημα και τη κινηματική παρουσία σε αυτή την γεωγραφία φυσικό πολιτικό κέντρο. Και φυσικά την υπεράσπιση της διζωνικής ομοσπονδίας ως πλαίσιο λύσης, προϋπόθεση για την όποια προοδευτική πολιτική στην Κύπρο. Αν μετάνιωσε για ένα πράμα ή τελοσπάντων κάτι που κρατούσε βαρέως είναι που δεν συνέχισε την ενασχόληση με τα θέματα της οικολογίας στην ένταση με την οποία το έκανε τη δεκαετία του 1980, με αποτέλεσμα, όπως έλεγε, να αφεθεί να καταληφθεί ο περιβαλλοντικός χώρος από τους εθνικιστές. Σε αυτό το πεδίο, της οικολογίας χρειάζεται να δώσουμε περισσότερο βάρος, επαναλάμβανε συχνά τα τελευταία χρόνια.

Αντίο Κωστή. Θα συνεχίσουμε.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, νεκατώματα \(Ιστοσελίδα\), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2017, Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:nekatomata:costisahniotis>

Last update: **2020/07/14 16:18**

